7

ప్రేమ రోడ్డెక్కింది

"—నేను నాగేస్రావునే లవ్వాడినాను. కాదూ కూడదంటే సాకిరేవు పెర్లో పడి సస్తాను. నా బొందికి కల్లేణం సెయ్యండి."—అని తెగేసి చెప్పేసి.... అంత్రవరకూ తలుపు కానుకు నించున్న సీతాలు విసురుగా వెనక్కి తిరిగి పాకలోంచి బయటి కెళ్ళిపోయింది.

సీతాలు అమ్మా, అయ్యా మొహ మొహాలు చూసుకున్నారు. దిమ్మె రోయినట్టు కూచున్నారు. పొద్దుట్నుంచీ కూతురికి నూరిపోసిందంతా గోదాట్లో కలిసిపోయింది. మేనత్త కొడుకుని చేసుకోటానికి సీతాలు ససేమిరా ఒప్పు కోలేదు.

చాకలెంకడికీ, రత్తమ్మకీ పిల్లలు పోగాపోగా—"వొడ్డీకాసులోడి ధరమాన" సీతాలు పుట్టి బతికి బట్టకట్టింది. చాకలి పనేమిటో ఎరక్కుండా పదహారేళ్ళు పెరిగి ఈడొచ్చి విరబూసిన బంతిచెట్టులా తయారైంది. సీతాలు నిగనిగలాడే నేరేడుపండు నలుపు. ఎత్తరి. చందమామలంతేసి కళ్ళు, జెర్రి గొడ్డంత జడ. ఎప్పుడూ గంజిపెట్టి ఇస్త్రీ చేసిన తాబొందులే కడుతుంది. ఎప్పుడేనా ముచ్చటకి.... ఏ కరణంగారి కూతురిదో, మునసబుగారి కోడలిదో పెద్ద పెద్ద పూలచీర కట్టి...కాటుకెట్టి....బొట్టెట్టి సింగారించుకుంటే.... "అమ్మోరులాగ" మిడిసి పడిపోతుంది. చాక లెంకడంటే వూళ్ళో పెద్ద లందరికీ తల్లో నాలిక. ఆ అభిమానం చేత సీతాలి మీదింకా మొగ మారా జుల కళ్ళు పళ్ళేదు.

అసలు సీతాలు పుట్టేటప్పటికే-మేనత్త కొడుకు కొండయ్య ఆరేళ్ళ వాడు.... సీతాలు కోసమే పెరుగుతున్నాడు. ఎంకడి అప్ప మంగమ్మ మొగుడు పోయింతర్వాత మారు మనువు కెళ్ళక తోడబుట్టిన వాడి పంచ చేరింది. కొండయ్య బాబుకి రెండెకరాల వరి పండే పొలం వుంది. మంగమ్మ రెండో పెళ్ళి చేసుకుంటే మొగుడి పొలం మీద హక్కులన్నీ వదిలేసుకోవాలన్నారు తెలిసిన వాళ్లు. మంగమ్మ వయసులోకూడా చిన్నదేం కాదు. అయినా ఎంకడు సంబంధాలు చూడాలని ప్రయత్నించాడు. మంగమ్మ వొప్పుకోలేదు. "మొగుళ్ళేకపోతే బతకొచ్చుగానీ.... ముద్దలేకపోతే బతకలేం. ఏటి కేడాదీ రెక్కల కష్టం మీద జరగాలంటే లాభంలేదు"అనేసింది. ఎంకడికి కూడా చెల్లెలి గుణం నచ్చి, "సెబాసు మంగీ! ఏల కిలువజేసే మాటన్నావే!" అని మెచ్చుకున్నాడు.

ఐదారు నెల్లపాటు వదినా మరదళ్లిద్దరూ బాగానే వున్నారు. తర్వాత్తర్వాతేవో ఎలకమీదా పిల్లిమీదా దెప్పుళ్లు ప్రారంభమయ్యాయి.

"ఆడోళ్ళ కీసు లాడుకుంటున్నారని" గ్రహించి ఎంకడు చెల్లెలి కోసం వేరే పాకవేసి.... తగూ తీర్చేశాడు. మేనల్లుడి పొలం మీద పెత్తనమంతా ఎంకడిదే. వేర్లు పడ్డాక ఆడవాళ్ళకి అభిమానాలు పుట్టుకొచ్చాయి. సీతాలు పుట్టింతర్వాత తకరాలింకా ఎక్కువయ్యాయి. నా కోడలంటే, నా అల్లుడని ముచ్చట్లతో, వేళాకోళాలతో కాలం గడుపుతున్నారు.

కొండయ్యకి సీతాలంటే ఎంతో ముద్దు. చిన్నప్పుడు దాన్ని ఎత్తుకు మోసి, ఆడించి, నడిపించి, నవ్వించి తెగ సంతోషించేవాడు. మంగమ్మ కొడుకుని చూసి నవ్వుతూ, "ఎందుకూ దాన్ని చూసుకుని అలా మురిసి ముక్కలౌతావు? పెళ్ళాన్ని బాగా తన్ని లొంగదీసి నీ సెప్పుచేతల్లో ఎట్టుకో" అనేది.

"అదే మొగుడి సెవులు మెలేస్తదిలే. ఏంటనుకున్నావో! నా బిడ్డ బంగారం ముద్ద" అని కూతుర్ని తెగ పొగుడుకునేది రత్తమ్మ. బాకిరేవు లోంచి వచ్చి వాకిట్లో నులక మంచాని కడ్డంగా పడు

కుని మధ్య మధ్య లేచి చుట్ట కాలుస్తూ - ఆడవాళ్ళ కబుర్లు సంబరంగా వింటూ వుండేవాడు ఎంకడు.

అంత నిశ్చింతగా గడిచి పోయాయి పదిహేనేళ్ళు.

కొండయ్య మంచి పనివాడయ్యాడు. చాకిరేవూ, వ్యవసాయం రెండూ చక్కబెట్టుకుంటున్నాడు. మేనల్లుడి పొలం రెండెకరాలూ నాలుగెకరాలు చేశాడు ఎంకడు. అందరిమధ్యా సీతాలికి అతిగారాబం. విడిచిన గుడ్డ మడతబెట్టదు. కష్టమంటే ఎరగదు. సీతాకోక చిలకలాగ. సినిమా బొమ్మలాగ సింగారించుకుని వూరంతా తిరిగొస్తుంది. వాళ్ళమ్మ ఏపూట కాపూట గిన్నెలో అన్నం పెడితేగానీ తిండికి కూ వోదు. తిన్న గిన్ని కడగదు—"దానికేం మారాణి! నాలుగెకరాల పొలం వున్న మొగుడు." అని సాటి పిల్లలంతా సీతాల్ని చూసి వుక్రోషంతో మూతులూ, ముక్కులూ, విరుచుకుంటూ వుంటారు.

సీతాలుకీ కొండయ్యకీ వైభవంగా పెళ్ళి చేసెయ్యాలని పెద్దవాళ్ళ ముగ్గురికీ ఆరాటంగా వుంది, కొత్తగా కొన్న పొలం అప్పు తీర్చటంలో రెండేళ్ళనించీ పెళ్ళి వెనకపడుతూ వచ్చింది "ఇంట్లో సమ్మంధం కంగా రెందుకూ? ఇయ్యాల కాకపోతే రేపు. ముందు అప్పులు తీరనియ్యండి." అనీ ఆడవాళ్ళకి నచ్చచెప్తూ వస్తున్నాడు ఎంకడు. ఆ పెళ్ళి కొండయ్యకీ, సీతాలుకీ ఒక తియ్యటి కలలాగ వుంది.

ఐదారెన్నెల్ల క్రితం ఎక్కణ్ణించో నాగేసర్రావు కాపరం వచ్చాడా వూరు. బెజవాడ నించొచ్చాడన్నారు కొంతమంది. కాకినాడ నించన్నారు కొంతమంది. మొత్తానికి బస్తీనించే వచ్చాడావల్లెటూరికి. మనిషి నీరు కావి గుడ్డలాగ ఎర్రగా వుంటాడు. పొడుగు లాగులు తొడిగి బొమ్మల కోటేస్తాడు. ఎప్పుడూ కాళ్ళకు రబ్బరు చెప్పులుంటాయి. సిగరెట్లు తెగ కాలుస్తాడు. చూడ్డానికి షోగ్గా సినిమా హీరోలాగ వుంటాడు.

నాగేసర్రావు వచ్చి.... వూరుకి తూర్పు వేపున చిన్న పాక వేయించి లాండ్రీ ప్రారంభించాడు. అక్కడే బోడెమ్మ హోటలూ....

సైకిలు షాపూ.... పేకాట పాకా.... వున్నాయి. మర్రి చెట్టుకింద రిక్షా వాళ్ళూ అరటిపళ్ళవాళ్ళూ అయిసు కుర్రాళ్ళూ అందరూ చేరతారు. పగ లంతా అక్కడ సందడిగానే వుంటుంది. తామరాకులు తేలే ఆ చెరువూ, దాని వొడ్డున పెద్ద మర్రిచెట్టూ తప్ప ఆ వూరికి అందాలేమీలేవు. సౌక ర్యాలూలేవు. డబ్బుగలవాళ్ళంతా పేకాడుకుంటూ వుంటారు. లేకపోతే ఏదైనా బస్తీ పోతారు, ఆ వూరుకీ, ఆ మనుషులకీ హుషారు కలిగించేది పేకాట తర్వాత, పంచాయితీ ఎలకన్నే. ఆ ఎలక్షన్లు అయిపోయింతర్వాత వూరు చచ్చిపోతుంది. ఆ చావులోంచి కొంచెం వూపిరి పోసేవి సినిమా కబుర్లు. ఆవూళ్ళో ఆడవాళ్ళూ, కుర్రకారూ సినిమాల మూలాన్నే బతికి వున్నారు. రాత్రీ, పగలూ, ఇంటా బయటా ఎప్పుడూ సినిమా కబుర్లే చెప్పుకుంటూ వుంటారు.

నాగేసర్రావు ఆ వూరొచ్చిన నాలుగైదు రోజులకి– "మీ వూరిలా గుందేంటి?" అన్నాడు.

"ఇంకెలా గుండాలి?"

"ఎలా గుండాలా? ఫస్టుక్లాసుగుండాలి. కంకర్రోడ్లుండాలి. ఆసుపత్రు లుండాలి. ఐస్కూలుండాలి. లయిబ్రీ వుండాలి...."

"ఓ యబ్బో! అయ్యన్నీ గవర్నమెంటోడు సెయ్యాల!"

"గవర్నమెంటో డెవడు? మనవేఁ."

"మనవా? హోర్నీ! బలేగన్నావ్."

"మీ ప్రెసిడెంటుగారేం చేస్తాడు?"

"రోజూ రిష్కా ఎక్కి తాడేపల్లి గూడెం ఎల్తారు. ఆయన కెన్నో యాతన్లు. ఇంకేం సెయ్యగల్డు?"

"పోనీ అయ్యన్నీ లేకపోయినా ఫర్వాలేదుగానీ.... అందరూ డబ్బుగలోళ్ళే రెండేసెకరా లమ్మేసి ఒక సినిమాహాలన్నా కడితే ఎంత బాగుంటది!" అన్నాడు నాగేసర్రావు. వినేవాడు నాగేసర్రావు సలహాకి చాలా సంతోషించాడు. ఆ కబురు ఊళ్ళో సగం మందికి చెప్పాడు.

"ఎంతైనా బస్తీవోడు. ఆడి కన్నీ తెలుస్తయ్యే." అని తెగమెచ్చుకున్నారు కొంతమంది కుర్రకారు.

బస్తీలో లాగానే ఆ వూళ్ళో లాండ్రీకి పని బాగానే వస్తోంది. అర్జంటుగా నిముషాలమీద.... చీరెలూ.... పంచెలూ.... చొక్కాలూ.... అన్నీ ఇస్త్రీ చేసేసి ఇచ్చేస్తాడు నాగేసర్రావు. వారం రోజులకే గొప్ప పేరు వచ్చేసింది ఊళ్ళో. అతను ఇస్త్రీ చేస్తే నూలు గుడ్డయినా సిల్కులా మెరిసి పోతుందనీ. నెల రోజులదాకా నలగదనీ.... పాత గుడ్డ సరికొత్తదానిలా తయారౌతుందనీ.... ఊళ్ళో సగంమంది నాగేసర్రావు లాండ్రీకి ఎగబడటం మొదలు పెట్టారు.

నాగేసర్రావుకి తల్లితప్ప చేతికి సాయం ఎవ్వరూ లేరు. ఆ తల్లి కూడా చాలా ముసలది. కష్టపళ్ళేదు. ఇస్త్రీపెట్టెలో బొగ్గులుపోసి ఎర్రగా కాల్చిఇస్తుంది కూడూ కూరా వొండుతుంది. ఇస్త్రీచేసిన బట్టలు ఇళ్ళకిచ్చి డబ్బులు తీసుకొస్తుంది. అంతేగానీ చాకిరేవు పని చెయ్యలేదు. లాండ్రీకొచ్చే గుడ్డలు ఉతకటానికొక మనిషికోసం వాకబు చేశాడు నాగేసర్రావు. ఎవరో ఎంకణ్ని అడగమన్నారు. అడిగాడు నాగేసర్రావు. కొండయ్య సరేనంటే పనికొప్పుకున్నాడు ఎంకడు.

రోజూ సాయంత్రంవేళ ఎంకడే చాకిరేవులోంచి తిన్నగా లాండ్రీకి పోయి బట్టలప్పజెప్పి వచ్చేవాడు. ఒకనాడేదో పొలంపనిమీద పోయారు కొండయ్యా ఎంకడూ బట్టలింట్లో పడేసి. "వొలే సీతా! నా తల్లి.... ఈ వొక్కపూటకి బట్టలిచ్చి రాయే అమ్మా!" అని కూతుర్ని బతిమాలింది రత్తమ్మ.

"మరే! నేనెందు కెళ్తానూ? కావాలంటె నువ్వెల్లు. లేకపోతే అత్త నెల్లమను," అని మొండికేసింది సీతాలు.

"నా తల్లివి కదూ?.... ఇంకెప్పుడూ ఎల్లొద్దులే, పాపం.... నాగేసర్రావు గుడ్డలకోసం సూస్తావుంటాడే," అంది రత్తమ్మ.

సీతాలు మనసులో మెరుపు మెరిసింది—"సరే! ఎల్లానే" అంది నవ్వుమొహంతో. సీతాలు నాగేస్రావుని చాలాసార్లు చూసింది. అతని అందానికి....నాజూకుతనానికి మురిసిపోయింది. "ఇంత అందమైనోళ్ళు సినిమాల్లో అన్నా వుంటారా?" అని తెల్లబోయింది. ఎలాగైనా నాగేస్రావుతో మాట్లాడాలని చాలాసార్లు ఉబలాటపడింది. ఎప్పుడూ సమయం కుదరలేదు. ఆ రోజున వాళ్ళమ్మ వెళ్ళమంటే సీతాలుకి చాలా సంతోషం వేసింది.

"ఇంకా నిలబడ్డా వెందుకొలే!" అని వాళ్ళమ్మ బట్టలమూటఅందించబోతే—"ఛ్ఛీ! ఇల్లాగేనా, మొగానికి పౌగడ్ర రాసుకోనీ." అంటూ గబగబా మొహం కడుక్కొచ్చి, రోజుకన్నా ఎక్కువ పౌడర్ రాసుకుని, వేలెడెడల్పున కాటుక పెట్టుకుని, బొట్టు దిద్దుకుని, ఇస్త్రీ తాబొందు కట్టుకుని, సిల్కు పైట సెల్లా వేసుకుని, ముద్ద మందారపూలుగుత్తికట్టి తల్లో దోపుకుని ....అద్దంలో మొహం పెట్టి అందం చూసుకుంటూ కూచుంది.

"మొగుడికాడి కెల్తన్నట్టు ఏంటే నీ సింగారం?" అని మంగమ్మ కోడలి బుగ్గమీదో పోటుపొడిస్తే సీతాలు అద్దంలోంచి బయటపడి— "సాల్లేఅత్తా! నీ కెప్పుడూ అవూసులే!" అని మూతి తిప్పుకుని బట్టలమూట సొగసుగా చంకన పెట్టుకుని బయల్దేరింది. నడుస్తూవుంటే సీతాలుకేవిటో గాభరాగా వుంది. నాగేస్రావుదగ్గరి కెళ్తున్నాననుకుంటే గుండెల్లో ఎందుకో గుబులుగా వుంది— అసలు "నాగేస్రావుతో ఎల్లాగ మాటాట్టం? బస్తీవోడు. యావంటాడో! ఏం తప్పడతాడో! నన్నుచూసి అందవైందే అనుకుంటాడేవో!" చచ్చే సిగ్గు ముంచుకొచ్చింది పరిగెట్టి వెనక్కెళ్ళిపోదామా అనుకుంది. మనసుముందుకే లాక్కెళ్ళింది. పెళ్ళినడక నడుస్తూ, నేలచూపులుచూస్తూ లాండ్రీపాకముందుకెళ్ళి నించుంది. నాగేస్రావు సిగరెట్టు కాలుస్తూ అప్పుడే పాకలోంచి బయటికి రాబోయి గుమ్మంలో ఆగిపోయాడు. తెల్లటి లుంగీమీద కంపెనీ బనీను వేసుకున్నాడు. ఆ ఒక్క చూపుతే తళుక్కుమన్నట్టు ఎంతో షోగ్గా కనబడ్డాడు.

సీతాలు సిగ్గుపడి తల వొంచేసుకుంది. "ఇస్త్రీ చెయ్యాలా? ఎప్పుడు గావాలి?" అన్నాడు నాగేసర్రావు పలకరిస్తూ.

సీతాలు తల కొంచెం పైకెత్తి, "ఉహూ! గుడ్డలు తెచ్చాను." అంది ఎలాగో నోరు పెగుల్చుకుని.

"ఉతుకు గుడ్డలా?" అన్నాడు మళ్ళీ. సీతాలు పూర్తిగా తలెత్తి కొంచెం కళ్ళు వాల్చుకుని—"ఎంకడి కూతుర్ని. మా బాబు పోలంకా డున్నాడని, మా అమ్మ నన్నట్టికెల్లమంది గుడ్డలు" అంది ధైర్యంగా.

"నువ్వా....చెప్పవేం? లోపలికి రా! అమ్మా! ఈ పిల్లొచ్చింది చూడు" అని గట్టిగా కేకపెట్టి, సీతాలు తెచ్చిన గుడ్డలన్నీ లెక్కచూసుకున్నాడు, నాగేసర్రావు.

లాండ్రీపాక తాటాకులే అయినా లోపలికెళ్ళి చూస్తే మతిపోయింది సీతాలుకి. పెద్ద బల్లమీద ఇస్త్రీపెట్టి వుంది. దాని దగ్గర బోలెడు గుడ్డలున్నాయి. చిన్న బీరువాల్లో ఇస్త్రీ చేసిన బట్టలన్నీ ముద్దొచ్చేలాగ సర్దుకున్నాడు నాగేసర్రావు. వచ్చే వాళ్ళు కూచోటానికో బెంచీ వుంది. ఓ మేదర కుర్చీ కూడా వుంది. ఇక అలికిన గోడల్నిండా ఎన్ని బొమ్మలో! సీతాలు ఆశ్చర్య పడుతూ కళ్ళతో చదవటం మొదలు పెట్టింది. "సావిత్రీ, జెమునా, నాగేసర్రావూ, సూరేకాంతం, నాగేసర్రావూ, నాగేసర్రావూ, ఏడుకొండల దేవుడూ ఇజై లలితా, నాగేసర్రావూ, వొయ్‌జయంతీమాల, అంజనేయులువారూ, సచ్యసాయిబాబా, రేలంగీ, నాగేసర్రావూ, పద్మనాభం, నాగేసర్రావూ, అబ్బ! ఎన్ని పొటోవులో!" చుట్టూ నాలుగ్గోడలూ కలియచూసి తెగ ఆశ్చర్యపోయి—"ఎష్టి వోడి బొమ్మల్లేవేం?" అంది సీతాలు సిగ్గుపడుతూనే.

సీతాల్ని ఎగాదిగా చూస్తూ నించున్న నాగేసర్రావు అదోలా నవ్వి. "నాకు నాగేసర్రావిష్టం" అన్నాడు.

"ఏం ఎష్టి రామారావంటే ఎందుకిష్టంలేదు?" అంది సీతాలు సిగ్గు మర్చిపోయి సూటిగా చూస్తూ.

నాగేస్రావు మళ్ళా నవ్వి-"ఇష్టం లేదని నేనన్నానా?" అన్నాడు.

"మరి ఆడిబొమ్మ పెట్టలేదేం?"

"అది నా యిష్టం" నవ్వాడు.

సీతాలుకి ఉక్రోషం వచ్చింది. "నీకిష్టం లేకపోతే ఎఫ్టీవోడికేం నష్టంలేదు" అంది విసురుగా.

నాగేస్రావు మళ్ళా నవ్వాడు. ఇంకో సిగరెట్టు వెలిగించాడు-"కూచో, నించున్నావే?" అన్నాడు.

"ఊహూ! మా అమ్మ తిడద్ది ఎల్తాను" అంది కదలకుండా.

"ఎళ్ళుగానిలే! కూచో. నువ్వు సినిమాలన్నీ చూస్తావా?" అన్నాడు ఎంతో చనువుగా. అది చనువుకాదు. ఇంకా ఏవిటోలాగ అడిగినట్టుంది సీతాలికి, నాగేస్రావులాగే చక్కగా మాట్లాడాలని, సూస్తాను, మా బావకైతే మరీ ఇది. ఒక్కో సినిమా నాలుగేసి సార్లు సూస్తాడు" అంది కళ్ళు మెరిపిస్తూ.

నాగేస్రావు కొంచెంసేపు వూరుకుని అన్నాడు - "మీకు సరిగ్గా తెలవదు. మీది విలేజిగ్రామం. టౌనులో వోళ్ళంతా... నాగేస్రావంటేనే పడిసస్తారు."

సీతాలు చాలా ఆశ్చర్యపోయింది—"ఎందు కలాగ పడిసావటం? ఎఫ్టీవోడే బాగా సేస్తాడే స్టంటు."

"అసలు వేక్షనంటే అదికాదు. మొకంలో చూపించాలి. కళ్ళల్లో చూపించాలి. అసలు నాగేస్రావు మొకవేఁ ఏరు."

సీతాలుకి సర్రున కోపం వచ్చింది. "ఏరేలే! ఏరు కాకపోతే ఇద్దరికీ ఒకటే మొహం వుంటదా?" అంది వెటకారంగా.

"అబ్బే! అదికాదు. ఆసలు నాగేస్రావు...."

"ఏంటే పిల్లా నువొచ్చినావు?" అంటూ సుబ్బమ్మ పెరట్లోంచి పాకలోకొచ్చింది. "మీ అమ్మకేంటో వొంట్లో బాగోలేదంట?" అని పలకరించింది.

"ఇప్పుడు బాగానే వుంది" అంది సీతాలు నాగేస్రావుని చూస్తూనే.

నాగేస్రావు గోడకి తగిలించివున్న అద్దంలో తల నున్నగా దువ్వుకుని కొంచెం చెరుపుకున్నాడు. ఇస్త్రీ బట్టల్లోంచి పెర్లిన్ చొక్కాతీసి వేసుకున్నాడు. అప్పుడు నాగేస్రావుని చూడటానికి సీతాలుకి రెండు కళ్ళూ చాలటంలేదు. "ఎంత బాగున్నాడు! ఎం తందంగున్నాడు!" అనుకుంటూ మైమరచి చూస్తూ కూచుంది.

నాగేస్రావు చటుక్కున వెనక్కి తిరిగి నవ్వుతూ "నీ పేరేంటో చెప్పలేదేం?" అన్నాడు.

దొరికిపోయిన దొంగలాగ సీతాలు సిగ్గుపడిపోయింది. నాగేస్రావేమడిగాడో సరిగ్గా విననే లేదు. ఇంకా కాస్సేపలాగ చూస్తూ వుంటే.... తను వెళ్ళి నాగేస్రావు చేతుల్లో పడిపోతామోనని జంకు పుట్టింది. "ఎల్లాలి. ఇంటికాడ పనుంది" అని కంగారు పడుతూ లేచి నుంచుంది.

"కూకో పిల్లా! ఎలుగాలే" అంది సుబ్బమ్మ. సీతాలు వినిపించుకోలేదు. గుమ్మంలో నించున్న నాగేస్రావుని తప్పుకోమన్నట్టు కొంచెం నవ్వుతూ చూసింది.

"నీ పేరేంటంటే చెప్పవేం?" అన్నాడు నాగేస్రావు తప్పుకోకుండా. సీతాలు సిగ్గుపడుతూ–"సీతాలష్మి, సీతాలంటారు మావోల్లంతా" అంది తల కొంచెం వొంచుకుంటూ.

"రోజూ గుడ్డలు నువ్వే తేరాదూ?"

"మా అయ్య తెస్తున్నాడుగా?"

"అవున్లే, పోనీ మళ్ళా ఎప్పుడన్నారా! పెట్లో ఇంకా శానా బొమ్మలున్నాయి. చూద్దుగాని," అన్నాడు నాగేస్రావు సీతాల్ని కళ్ళతో తింటూ.

"ఏమో బాబూ! మా అమ్మ తిడద్ది" అంటూ వోరకంట చూసి, నాగేస్రావు కొంచెం తప్పుకోగానే గుమ్మంలోంచి బయటపడి, గజ్జెల గుర్రంలా, మువ్వలపాం జేబులు గలగల్లాడించుకుంటూ పారిపోయింది సీతాలు.

"సావిత్రిలాగుంది" అనుకున్నాడు నాగేసర్రావు అటేచూస్తూ.

సీతాలింటి కెళ్ళేసరికి, వాళ్ళమ్మ పొయ్యికింద కందికంప మంట పెడుతూ కూ డొండుతోంది. వాళ్ళత్త దీపం బుడ్డి ముందు తల విరబోసుకుని పేలు దువ్వుకుంటోంది. బాబు వాకిట్లో కూచుని చుట్ట కాలుస్తున్నాడు.

సీతాలు రాగానే, "ఏంటే ఇంతా లీసం?" అంది వాళ్ళమ్మ.

"బాగుందిలే ఎల్లి రావాలా? దాని గుణం కుదరమట్టి ఆ గుడ్డలన్నీ పట్టుకెళ్ళింది" అన్నాడు బాబు కూతుర్ని గారాబంగా చూస్తూ.

"బావయ్యింకా రాలేదా?" అంటూ అలసిపోయి నులకమంచం పట్టిమీద మొహం పెట్టి పడుకుంది సీతాలు.

"ఏంటే ఆడు గ్నేపకం వొచ్చాడు నీకు?" అంటూ ఉత్సాహంగా, పేలు పేటాడుతూ, సరసమాడింది సీతాలు మేనత్త.

మాటలోనే కొండయ్య పొలంనించి వచ్చాడు. చేతిలో తట్టాబుట్టా గోడవార్న పారేసి.... బొంతకుండ పట్టుకుపోయి నీళ్ళు పోసుకుని వాళ్ళ పాకలో కెళ్ళి గిన్నెనిండా అన్నం పెట్టుకున్నాడు. సీతాలు మంచం మీంచి లేచి పరిగెత్తింది.

"కూడు తినేశా వేంటే?"

"ఇంకా లేదు. ఎందు కేంటి? ముద్దలెడతావా?"

"తింటే ఎందు కెట్టనూ?"

"ఆఁ పెట్టావులే. ఎంత తిన్నా నీ పొట్టకే సాల్దు"

"అలా గంటావనే పిలిచాను. మీ అత్తగారు రొయ్యల పులుసెట్టింది పట్టుకెల్లే" అంటూ మట్టిచిప్పలో పులుసు పోసి యిచ్చాడు.

"అపును గానీ బావయ్యా! నీకోమాట చెప్పాల"

"ఏంటది?"

"కడుపు మండిపోతుంది. ఆనక సెప్తాలే" అని సీతాలు పులుసు పట్టుకుపోయి వాళ్ళమ్మ వొండి వార్చిన అన్నం వేడి వేడిగా తిని వాకిట్లో కొచ్చింది.

అప్పటికే ఇరుగు పొరుగు కుర్రవాళ్ళంతా ఎంకడి వాకిట్లో చేరారు. కొండయ్య చుట్ట కాలుస్తోంటే సీతాలు దగ్గిరికెళ్ళి కూర్చుంది "సందేల లాండ్రీకి గుడ్డలట్టుకెల్లన్నా! ఆడింటినిండా పోటోలే! అన్నీ సినిమావోల్ల బొమ్మలే. ఎన్టి రామారావంటే ఆడికిష్టం లేదంట. ఎన్టి వోడి కసలు మొకవే లేదంట," అంది చాడీలు చెప్పినట్టు.

"ఎవడన్నాడే!" అని ఉరిమి చూశాడు కొండయ్య.

"లాండ్రీ నాగేసర్రావేనా? అవును. ఆడలాగే అంటాడు. నాతో కూడా అలాగే అన్నాడొకసారి." అన్నాడు రాముడు.

కొండయ్యకి చాలా కోపం వచ్చింది.

"ఏడిశాడు ఎదవ నాయాల. ఆడికేం తెల్సు. ఎన్టీవోడి యిది."

రావలసిన వాళ్ళంతా వచ్చారు— "ఏంట్రా? ఎవరూసు?" అంటూ చుట్టూ మూగారు.

కొండయ్య వినిపించుకోలేదు. "ఎయ్యి జన్మ లెత్తితేమాత్రం ఎన్టీ రామారావు మొకం నాగేసర్రావు కొస్తదా?" అని మండిపడ్డాడు సీతాలు మీద.

"సన్నంటా వేంట్రా? మొగోడి వైతే, ఎల్లి ఆణ్ణడుగు. ఎన్టీ రామారావు కసలు వేక్సనే రాదంట." అంది సీతాలు; ఇప్పుడేం చేస్తావో చెయ్యమన్నట్టు. కొండయ్య ఉగ్రుడయ్యాడు— "ఏదీ? పద... ఆకూత నాకాడ కుయ్యమను. దవడ పల్లు రాలగొడతానో లేదో సూద్దుగాని. బస్తీ టక్కు లేస్తున్నాడు గావాల. ఎంటి వోడి వుసారూ, స్టంటూ నాగేసర్రావు కొస్తయ్యా! ఆడెంత సేపూ బోరుమని యాడవటానికి పనికొత్తాడు."

కొండయ్య మాటలు వినీ వినగానే రంగడు సర్రున లేచాడు— "ఏంట్రా పేలుతున్నావ్? దో పెక్కువయ్యిందేంటి? ఎంటి వోణ్ణి ఎనకేసు కొత్తే రాగానీ, నాగేసర్రావు నాడిపోసుకుంటా వెందుకూ? ఆడి కాలి గోరుకి

పోల్తాడా? నీ ఎంటీవోడు? నాగేస్రావు కారెక్కినా డంటే నా రాజా సీవం దొర్లాగుంటాడు."

"ఎంటీ వోడు గుర్ర వెక్కినాడంటే ఆడి తాతలా గుంటాడు."

"ఎల్లెల్లెహె! నీ ఎంటీ వోడి వూసు నాకాడ తీసెయ్! అసలు నాగేస్రావు అందవేం ఏరు."

"ఎంటీ వోడి సోకే ఏరు."

మస్తుగా తాగి పడుకున్న ఎంకడికి చిర్రెత్తు కొచ్చింది. "ఏంటెహె జులా యెదవల్లాలా! ఎవుడెలా పోతే మీ కెందుకెహె? ఎవడన్నా డబ్బు లిచ్చుకోకుండా సినేమాలు సూపిత్తా డాంట? బుద్దిలే నెదవల్లాలా? తొంగోం డెహె!" అని కేక లేశాడు.

కుర్రాళ్ళు కొంచెం జంకి కంఠాలు తగ్గించారు. "కుర్ర సన్నాసు లేదో వూసులాడుకుంటుంటే ఆల్ల జోలి నీ కెందుకెహె! అని ఎంకడి పెళ్ళాం మొగుడి మీద అరిచింది. వాడు కిక్కురుమనకుండా పడు కున్నాడు.

కుర్ర సన్నాసులకి హుషారెక్కువైంది. మళ్ళ కుమ్ములాడుకోవటం మొదలు పెట్టారు. ఆర్నెల్ల క్రితం రెండొందలు పట్టుకుని సినిమాల్లో చేరా లని మెడ్రాస్ పారిపోయిన వెంకటేశు అంతకు ముందు కొన్ని వందల సార్లు చెప్పిన కబుర్లు మళ్ళ కొత్త వుత్సాహంతో చెప్పుకొస్తున్నాడు.

"సినిమావోల్లంగర్నీ నేను సూశేశా. మెడ్రాసులో ఆల్లంతా కార్లేసుకుని తెగ తిరుగుతారెహె! నాగేస్రావు మెడ్రాసులోలేడు. బొంబాయిలో వుంటున్నాడు. ఎం టి రామారా వింటికి ఎవలెల్లినా కుర్చీలో కూకోమని ....టియ్యిత్తాడు. నగేస్రావు మా కటికోడు."

"అదుగో! నాగేస్రా వూసెత్తకు."

"నువేంటెహె! నా కల్లారా సూశా నా మరేం టన్నానో? ఒక మాటు నాగేస్రావు రోడ్డుమీద నించుంటే దణ్ణం ఎట్టాను దగ్గిరకెల్లి. సూడనట్లు మొకం తిప్పేసుకున్నాడు. పొగరుమోతు. ఏం టనుకున్నావో?"

"మరి నీ ఎం టి వోడో?"

"నావోడో, నీవోడో నాకు తెలవదు. సెప్తా విను. ఎం టి రామా రావు సయ్యిన కార్లో దూసుకుపోతుంటే ఆడికి దణ్ణం పెట్టాను..... టక్కున కారాపేసి.... నన్ను కేకేసి సెయ్యట్టుకుని కార్లో ఎక్కించుకుని...."

"ఎల్లెల్రా! కోతల్రోజు లెల్లిపోయాయి." అని తారాజువ్వలాలేచి నించున్నాడు రంగడు.

"ఆడు మెడ్రాసు సూసినోడు. ఆడు సెప్పేది ఇనేహె!" అన్నా డొకడు రంగడు చెయ్యిపట్టుకు లాగుతూ.

"ఏడిశాడు. ఈడే యేలూరు సూసీ ఎనక్కొచ్చాడో! అబద్దాలకో రెదవ."

"మాటలు తిన్నగా రానీ, రొండొందలట్టుకురా! మెడ్రాసు బొంబాయీ అన్నీ తిప్పుతానో లేదో...." తనూ లేచి నించున్నాడు వెంకటేసు.

"అద్దరేత్రయింది. ఇంకెళ్ళి తొంగ్రోండ్రా! మళ్ళా సీకట్నే లెగాల." అని కేకలేసింది రత్తమ్మ.

మారు మాట్లాడకుండా ఎవరిళ్ళకి వాళ్లు పోయారు.

సీతాలు వాళ్ళమ్మ సరసన పడుకుంది. అమ్మా అయ్యా గురకలు పెడుతోన్నా సీతాలికి నిద్దర రాలేదు. అసలు నాగేసర్రావు గొప్పోడో, ఎం టి రామారావు గొప్పోడో! తెలటంలేదు. అది తేలిపోతే లాండ్రీ నాగేసర్రావు గొప్పోడో కొండయ్యబావ గొప్పోడో తేలిపోతది," అను కుంది సీతాలు. తొలికోడి కూసేవరకూ సీతాలు ఆలోచనలు తెమల్లేదు. తెలతెల వారుతోంటే నిద్రకి పడింది.

* * *

"నువ్వు సావిత్రిల్లా గుంటావు, తెలుసా? అన్నాడు చాలాసార్లు నాగేస్వరావు సీతాలుతో. ఆ మాట విన్నప్పుడల్లా సీతాలెంత మురిసి పోతుందంటే," అపళాన అణ్ణి కావిటేసుకుని ముద్దెట్టుకుంటేనా?" అనుకుంటుంది.

అసలు నాగేస్వరావేం చెప్పినా సీతాలికి ఆశ్చర్యంగానే వుంటుంది. తన సందేహాన్ని సిగ్గుపడుతూ అడుగుతుంది. "సినిమా వోళ్ళయినా, ఇంకెవరైనా మొగుడూ పెళ్ళాలు బతికి వుండగానే రెండో పెళ్ళాడొచ్చునా!" అంది. నాగేస్వరావు నవ్వి. "లవ్వాడితే తప్పులేదు." అన్నాడు.

"అసలు సినిమా లోళ్ళు ఒక్కసారే కదా గాట్టిగా లవ్వాడు కుంటారు."

"అది సినిమాల్లో. అందుకే డబ్బుచ్చుకుంటారు."

"అయితే ఎన్నిసార్లయినా లవ్వాడొచ్చునా?" నాగేస్వరావు కొంచెం విసుక్కుని. "నీకేం తెలవదే పిల్లా: పల్లెటూరు గొడ్డువి. లవ్వాడటం మన చేతుల్లో వుందా? దాని కదే పుడతది. కొత్త మనిషిమీద లవ్వు పుట్టినప్పుడు పాత మనిషిమీద లవ్వుపోదా? దాని కెవరేం చేస్తారు?" అన్నాడు. సీతాలుకి కొంచెం ఎబ్బెట్టుగానే వుంది, అయినా, "నాగేస్వరావు సెప్పాడు. అది నిజవేఁవోఁ అలాగే వుంటదేవో!"

"అయితే...." బెదురుతూ మొహం ఎత్తి నాగేస్వరావు కళ్ళల్లోకి చూసింది. "నువ్వయితే అల్లాగే సేస్తావా?"

నాగేస్వరావు కొంటిగా చూశాడు. సీతాల్ని కావలించుకో బోయినంత దగ్గరికి వచ్చి,

"నీలాంటి పెళ్ళాం వుంటే ఎందుకలా చేస్తాను?" అన్నాడు. త్రుళ్ళి పడింది సీతాలు.

సిగ్గుపడిపోయింది సీతాలు. అంతుపట్టని లోకాల్లో తేలిపోయింది సీతాలు. నాగేస్వరావు అమాంతం కావలించుకుని ముద్దు పెట్టుకున్నాడు.

హడిలిపోయి సీతాలు బయటికి పరిగెత్తింది. తనివి తీరని నాగేసర్రావు దిగులుగా పారిపోతోన్న సీతాల్ని చూస్తూ, "పెళ్ళిచేసుకుంటే దీన్నే చేసుకోవాలి. లేకపోతే....ఛీ! పెళ్ళెందుకూ?" అనుకున్నాడు

తర్వాత తర్వాత సీతాలు నాగేసర్రావుకి చాలా చనువైంది. నాగేసర్రావు చెప్పే కబుర్లు వినకపోతే, అతని చూపుల్లో తారట్లాడకపోతే, సీతాలికి మతి మతిలో వుండదు.

"నాగేసర్రావు కెన్ని కబుర్లు తెలుసో లెక్కలేదు. ఎంటివోడు ఐద్రాబాదులో పెద్ద మిల్లు కట్టాడట. నాగేసర్రావు సిన్నప్పుడు గొడ్లని మేపేవోడంట" అంటూ ఎప్పటికప్పుడు తను విన్న కబుర్లు, గచ్చకాయలాడే చెలికత్తెలతో చెప్పి మురుస్తుంది సీతాలు.

ఇప్పుడు సీతాలుకి, "ఎంటి వోడికన్నా నాగేసర్రావే" నచ్చుతున్నాడు.

నాగేసర్రావు నచ్చుతోంటే .. లాండ్రీ నాగేసర్రావుమీద అభిమానం ఎక్కువౌతోంది.

నాగేసర్రావు పెట్లో నాలుగైదు బొమ్మల పుస్తకాలున్నాయి. తెల్లబోతూ అవన్నీ చూసింది సీతాలు. దొరలూ, దొరసానులూ, సముద్ర పొడ్డునా, పూలతోటల్లోనూ నగ్నంగా, ఏకాంతంగా, మహదానందంగా విహరించే దృశ్యాలవి.

"ఈళ్ళంతా తెల్లోళ్ళు. ప్రేమించుకునోళ్ళు" అన్నాడు నాగేసర్రావు.

సీతాలు సిగ్గుపడిపోతూ, "ఏంటో బాబూ! సూస్తుంటె వొళ్ళు సచ్చిపోతంది" అని చిరాకు పడింది.

నాగేసర్రావు కొంటె చూపులు చూస్తూ నవ్వాడు. సీతాలికి కోపం కూడా వచ్చింది.

నాగేసర్రావు ఆదివారం, ఆదివారం మధ్యాహ్నం నించి లాండ్రీకట్టేసి అద్దెసైకిలేసుకుని తాడేపల్లి గూడెం సినిమాలకి వెళ్తూంటాడు.

"నువ్వూ రా రాదంటే సీతా! సైకిలెనకాల కూచోబెట్టి తీసుకు పోతాను" అన్నాడొకసారి. కిలకిల్లాడింది సీతాలు. "మంచోడివే, సినేమాల్లో లాగానా?" అంది కుతూహలంగా.

నాగేసర్రావేం మాట్లాడినా సీతాలి కెంతో ముచ్చటగా వుంటుంది. "అసలాడి యిదే ఏరు. ఆడు నడిస్తే అందం, నవ్వితే అందం, ఊసాడితే అందం, ఊరుకుంటే అందం, సిగరెట్టు కాలిస్తే అందం, సయికి లెక్కితే అందం, అసలా డేం చేసినా అందవేఁ" అనుకుంటూ నాగేసర్రావు అడు గడుగులోనూ అందాలు చూస్తూంది సీతాలు, సీతాలు కళ్ళల్లో మెరుపులూ, మెత్తదనాలు చూసే నాగేసర్రావు, చీకటిచాటున్న సీతాల్ని కావలించుకుని ముద్దుపెట్టుకున్నాడు చాలాసార్లు.

"ఛీ. ఏం పనేంటి? ఇల్లాగయితే నేను నీకాడికి రానంతే!" అని బెదిరిసుంది సీతాలు. నాగేసర్రావు దీనంగా చూస్తూ, "కోపం తెచ్చుకోకే సీతా! నేను దుర్మార్గుణ్ణంటే? నీ కన్యాయం చెయ్యను. ఇంత కన్నా నాకే వఁదృష్టం వుందే? .. నువ్వు నీ మొగుడి సొమ్మేగదా?" అని దిగులుగా మొహం దించుకుంటాడు.

సీతాలు గుండెలు కరిగిపోతాయి. ఏడుపొచ్చినట్టు వుంటుంది, కళ్లు చెమ్మగిలతాయి.

"నాగేసర్రావూ! అలా అనకరా! ...నా ప్రేణాలన్నీ నియ్యేన్రా!.... నా అందవూఁ, చందవూఁ, నాకాళ్ళూ, సెతులూ అన్నీ నియ్యేన్రా! నువ్వలా బిక్కమొహం పెడితే సూడలేన్రా!" అని చెప్పేసి, ఓదార్చాలని మనసు తహ తహ లాడుతుంది. మాట పెగలదు. సీతాలు కూడాకళ్ళనీళ్ళు పెట్టు కుంటుంది.

ఒకనాడు మనసు చిక్కబట్టుకోలేక, నాగేసర్రావు దిగులుగా చూస్తోంటే భరించలేక సీతాలు అంతా చెప్పేసింది సిగ్గుపడుతూనే,

"రోజూ నువ్వే నా కలల్లో కొస్తున్నావు". అంది నాగేసర్రావు సంభ్రమంగా చూశాడు, "నిజంగా నేంటి? ఏం కలలు కాశావు?" అన్నాడు ఆత్రంగా.

"మనం సయికిలెక్కి పోతున్నట్టూ, నేను నిన్ను కావిఁటేసుకున్నట్టూ" అని సిగ్గుపడి పోయింది.

నాగేసర్రావు హుషారుగా నవ్వాడు, "అదేనే లవ్వంటే. సినిమాల్లోది ఇంకేం టనుకున్నావు? నేనూ నిన్నే లవ్వు చేశానే. కానీ, మరి కొండయ్యో!"

"ఛీ! ఆడి మొక వంటేనే నాకు రోత. సత్తెప్రెమాణికంగా నిన్నే లవ్వాడినాను, గాఢంగా లవ్వాడినాను" అని ధైర్యంగా ప్రియుణ్ని కావలించుకుంది సీతాలు. నాగేసర్రావు తన్మయత్వంతో తెల్లబోయాడు.

* * *

"నీ వొయికిరి పసికడతానే వున్నాను. ఆ మాటా ఈ మాటా సెవున బడతానే వున్నాయి. ఇదంటే నువ్వు సేస్తున్న నిరవాకం?" అన్నాడు కొండయ్య మండిపడుతూ.

సీతాలు తృణీకారంతో చూసింది. అంతా విన్న పెద్దవాళ్ళు కూడా సీతాల్ని ఒక్కుమ్మడిగా దుయ్యబట్టారు.

సీతాలు తొణకలేదు, బెణకలేదు. ధైర్యంగా చెప్పింది, "నాగేసర్రావంటే నాకిస్టం."

"మరి బాపయ్య మాటో?"

తెల్లబోయి చూస్తున్నాడు కొండయ్య.

"అణ్ని నేను సేసుకోను"

"ఏంటే పేల్తున్నావ్?" అంటూ లేచాడు సీతాలు బాబు. కొండయ్య బుసలు కొట్టాడు.

"దాన్ని బెదర గొట్టకండి మీరిద్దరూ. దానికే గ్నేనం వస్తుంది. కుర్రసన్నాసి" అని సీతాలు తల్లి, మేనత్త కుర్రసన్నాసికి నచ్చ చెప్పాలని

ప్రయత్నించారు. "నీ కిలాటి బుద్ధుట్టిందేఁవే పిచ్చి ముండా! కష్టసుకాలన్నీ ఇశారించుకున్నావా?....నాలుగెకరాల వారిపొలం, దున్నపోతులా శాకిరీ సేసే మొగుడు, కాలుమీద కాలేసుకూకుంటావు. సిన్నప్పట్నించీ అనుకున్న సమ్మంధం. అందరం చచ్చేదాకా వాకాడ పడుంటాం. ఆ బస్తీ టక్కుటమారోణ్ణి కట్టుకుంటే ఏం తింటావే? రెక్కాడితేగానీ డొక్కాడదు. కొంపన్నా లేదు. సాకిరేవూ సెయ్యడు. ఇస్త్రీ తోవుఁకుంటే సరిపోద్దంటే?" అని బోధించారు.

సీతాలు కేవీ తల కెక్కలేదు—"నాకు డబ్బుతో పన్లేదు. పాపిష్టి డబ్బు సెత్తకండి. నాగేస్రావెంత అందవైనోడు, తెలివైనోడు, అడు మహారాజులాగ సూసుకుంటాడు నన్ను, అణ్ణి తప్ప పర పురుషుణ్ణి కన్నెత్తి సూడను" అని ఘోరంఁగా శబధం పట్టింది.

అప్పటికి చాలించుకుని, తర్వాత చాలాసార్లు రత్తమ్మ కూతురికి బ్రతిమాలి, బుజ్జగించి నచ్చచెప్ప బోయింది. "ఎర్రిలో పడిపోతున్నావే కూతురా! కొండయ్య బావని పెళ్ళాడితే రాణీభోగం జరుగుద్దే నీకూ. ఆ బస్తీ సోకులోడు నిన్నేదో మాయచేసి మన సిరిసేశాడే! అడి జిమ్మడా!" అని తిట్లకి లంకించుకుంది.

సీతాలుకి చాలా కోపం వచ్చింది- "నన్నంటే అనుగానీ, నా బర్త నేవీఁ అనొద్దు," అంది రౌద్రంగా.

"నీ మనసు మారదంటే?" అని ఏడ్చే తల్లిని ఓదార్చింది సీతాలు. "నువ్వు సినిమాలు చూడవు. నీకు లవ్వంటే ఏంటి తెలుస్తాది?.... ఎన్నో తేగాలు సెయ్యాలి. బధలు పడాలి. నేను మిమ్మలందర్నీ వదిలెయ్యగల్ను నాగేస్రావుకోసం," అంది.

భూత వైద్యుల్ని పిలిపించి, బలవంతంగా సీతాలు చేతికి తాళ్ళు కట్టించారు. సీతాలు తల్లో నాలు గెంటుకలు తీసి సీసాలో కెక్కించారు. సీతాలు జోలికొస్తే మర్యాద దక్కదని నాగేస్రావుకి కబురంపించారు. కొండయ్యకీ, సీతాలుకీ పెళ్ళి ముహూర్తంకూడా పెట్టించారు.

ఆ రోజునే సీతాలు తెగేసి చెప్పేసింది— "నాగేసర్రావుని పెళ్ళాడకపోతే చాకిరేవు చెర్లోపడి చస్తానని." ఎవ్వరూ వినిపించుకోలేదు. రోజంతా తిండి తినకుండా పడుకుంది. ఎవ్వరూ బ్రతిమాలలేదు. బాగా చీకటి పడ్డాక లేచి అందరి ముందుకూ వచ్చి—"నాకూ మీకూ ఇదే సూపు ..." అని అందరూ తెల్లబోతుండగా గాలి వూపులా బయటికిపరిగెత్తింది. కొండయ్య వెనకాల పరిగెత్తి పదిబార్లలో సీతాల్ని పట్టుకుని, బలవంతాన ఇంట్లోకి లాక్కొచ్చాడు.

కొండయ్యకే "సీ" అనిపించింది.

జీవితం మీద విరక్తి వొచ్చింది— "మావయ్యా దానిష్టపైనట్టే సెయ్యి, అది సుకంగా వుంటే నాకు సాలు." అనేశాడు.

అందరూ కలిసి ఏడ్చారు.

సీతాలికీ నాగేసర్రావుకీ పెళ్ళై నెల దాటింది. ఆ నెళ్ళాళ్ళూ. నాగేసర్రావు.... అత్తవారింటిదగ్గిరే మసుగుడుస్తూ వున్నాడు, "బోడెమ్మ ఒటేల్లో పలారాలన్నీ ఆడే తింటున్నాడు. టియ్యంతా ఆడే తాగుతున్నాడు. సున్నుండలూ.... పాకుండలూ.... వుంజీలకొద్దీ మింగుతున్నాడు చూశారా? ఆడూ....అదీ....నేలానింగీ తెలవనంత తవ్కంతో మిడిసిపడుతున్నారు. ఒకటే ఇకయికలూ, పకపకలూ" అని కొండయ్య తల్లి చాలామందిదగ్గిర కళ్ళనీళ్ళెట్టుకుంది.

"నీ కొడుక్కేం లోటే? అది కాలదన్నుకుపోయింది గానీ, కోటి మంది పిల్లలు దొరుకుతారు." అని ఓదార్చారు విన్న వాళ్ళంతా.

సీతాలు పెళ్ళైపోయింతర్వాత, కొండయ్యకోసం ఊళ్ళోవాళ్ళూ పై వూళ్ళవాళ్ళూ ఎగబడ్డారు.

"కొండయ్య నాకు పెళ్ళొద్దు" అన్నాడు.

పెళ్ళి చేసుకోకుండా జీవితమంతా వుండి, చచ్చిపోతానన్నాడు. సీతాలు సుఖమే తన సుఖ మన్నాడు. మళ్ళా అందరూ కలిసి ఏడ్చారు.

నెలాకర్న సీతాల్ని అత్తవారింటికి పంపించారు. అక్కడో వారం రోజులుండి పుట్టింటికొచ్చింది. మళ్ళా మూడో నెలలో నాగేసర్రావు భార్యని తీసుకుపోయాడు.

సీతాలుకి నాగేసర్రావుతో అన్ని సరదాలు తీరాయిగానీ, మొగుడి వెనకాల కూచుని సైకిల్‌మీద సినిమాకి వెళ్ళటం పడనేలేదు. నాగేసర్రావు ఆదివారం ఆదివారం వెళ్తోనే వున్నాడు. "నన్నూ తీసికెల్తానన్నావుగా?" అని సీతాలు చాలాసార్లు మారాం చేసింది. నాగేసర్రావు విసుక్కుని, "ఏంటెహె పిచ్చి నెంజా! అప్పుడేదో ఆసికాని కన్నాను. ఆడదానివి, సైకిలెలా ఎక్కుతావూ?" అన్నాడు. సీతాలికి కొంచెం కష్టం వేసింది ఉత్సాహం చచ్చిపోయింది. సినిమాల్లో తప్ప ఆడవాళ్ళు సైకిలెక్కటం సీతాలు కూడా ఎప్పుడూ చూడలేదు. "ఏం సినేమాల్లోలాగ వుంటే యేం?" అనుకుంది. మొగుడితో అనే ధైర్యం లేక ఊరుకుంది.

సీతాలికి ఇంకో కోరికకూడా తీరలేదు. "తెల్లోళ్ళు కావటేసుకుని తీయించుకున్న ఫోటోలాంటిది" మొగుడితో తీయించుకుని ఊళ్లో అందరికీ చూపించాలని సీతాలికి పెళ్ళికి ముందునించే కోరికగా వుంది. పోటో మాటెత్తితే నాగేసర్రావొప్పుకోలేదు, సరికదా కసిరేశాడు.

"ఫోటో తీసేవోడిముందు సిగ్గూ లజ్జా లేకుండా కావలించుకోమంటావేంటే? తెల్లోళ్ళకంటే తప్పులేదు." అన్నాడు.

సీతాలుకి ఉక్రోషం వచ్చింది. "ఆళ్ళకి లేని తప్పు మనకెందుకేంటి? ప్రపంచంలో మనుసులంతా వొక్కలాగే బతకాలని నువ్వొక సారి నాతో సెప్పలేదా!" అని తర్కానికి దిగింది.

"అదీ ఇదీ వొకటి కాదే!" అన్నాడు.

"ఎందుక్కాదు!" అంది ఏడుపుమొహం పెట్టి. దాని గోల పళ్ళేక ... ఒకసారి తాడేపల్లిగూడెం తీసుకుపోయి.... పెళ్లాం భుజంమీద చేయ్యేసి ఫొటో తీయించుకున్నాడు. అది సీతాలికి నచ్చనేలేదు. "బస్తీవోడికూ్కడా పరసం తెలవదు." అని విసుక్కుంది.

ఆర్నెల్లనించీ సీతాలు మొగుడి దగ్గరే వుంటోంది. మునుపటి హుషారూ.... కేరింతలూ ....కొంటె చూపులూ .. ఇద్దరికీ బాగా తగ్గిపోయాయి. లాండ్రీ గుడ్డలు ఉతకటం సీతాలు పుట్టింటివాళ్ళు పెళ్ళయిన నెల్లాళ్ళకే మానేశారు. చాకలెంకడికి ఏదో తగని తెగులు పట్టుకుంది. కొండయ్య వ్యవసాయ పనుల్లో చాకిరేవులు తగ్గించుకున్నాడు లాండ్రీ బట్టలు పెళ్లాన్నే ఉతకమన్నాడు నాగేస్రావు.

సీతాలు తెల్లబోయింది. "నేనా! సాకిరేవు సెయ్యాన?" అంది.

"ఏం! నువ్వేం దొరసానమ్మ ననుకుంటున్నావా?" అన్నాడు నాగేస్రావు!

"నాకా పని తెలవదు. మీ అమ్మను పొమ్మను. నేనింటికాడుండి కూడొండుతా," అంది. నాగేస్రావుకి కోపంవచ్చింది—"సాకలోడికి పుట్టలేదంటే? పని చేసుకోకపోతే ఎలా గడుస్తదనుకున్నావు? ముసిలిముండ సాకిరేవు చేస్తే.... నువ్వు సినిమా బొమ్మలాగ సింగారించుకుని కూకుంటావా?" అని కేక లేశాడు.

సీతాలికి భయింపేసి ఏడ్చింది. వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూనే మూట పట్టుకుని చాకిరేవు కెళ్ళింది.

సీతాలు సంగతులన్నీ తెలిసినా పుట్టింటివాళ్ళు తొంగి చూడలేదు. ఆర్నెల్లయినా, గుమ్మంలోకి రమ్మని పిలవ లేదు.

"అళ్ళు పిలవకుండా నువ్వెళ్తే నే వొప్పుకోను," అన్నాడు నాగేస్రావు.

"దాని కిష్టవైన మొగుడికాడ లవ్వాడిన మొగుడికాడ సుకంగా వుందికా? దాని వూసు మాకెందుకూ?" అంటుంది సీతాలు తల్లి.

"అత్తోరు వూళ్లోనే వుంటే... కాలికీ సేతికీ అడ్డవొస్తారని.... సేసుకున్నాంగానీ, లేకపోతే ఈ తగూలమారి సమ్మంధం మాకేలమ్మా?" అని అందరిముందూ రాగాలు తీస్తుంది నాగేస్రావు తల్లి.

అందరి కబుర్లూ వింటోంటే సీతాలికి కంపరం పుట్టింది. ఆర్నెల్ల నించే చాకిరీతో ప్రాణం విసిగిపోతోంది. ఇప్పుడు తన మొగుడుకూడా అందర్లాగే కనపడుతున్నాడు. నాగేస్రావు సిగరెట్లు కాలుస్తోంటే సీతాలికి వొళ్ళు మండుతోంది. "ఎందుకలా తగలేస్తావు డబ్బులు?" అంటుంది.

"ఏం? నీ బాబు సొమ్మా?" అంటాడు.

"నా బాబు వూసెందుకూ?" అంటుంది.

"నా డబ్బును నేను కర్చు చేసుకుంటే నీకా నీలుగు డెందుకూ?" అంటాడు.

ఒక్కోసారి ఇద్దరూ కుమ్ములాడుకుంటారు.

చివరకి నాగేస్రావు చెయ్యి చేసుకుంటాడు.

సీతాలు కుళ్ళి కుళ్ళి ఏడుస్తుంది.

ఎంతో అవసరమైతే తప్ప మొగుడితో మాట్లాడ్డం సీతాలి కిష్టం వుండదు. నాగేస్రావు ఆదివారం సినిమా కెళ్ళటం సీతాలికి బొత్తిగా ఇష్టంలేదు. వెళ్తే తననూ తీసి కెళ్ళమంది తీసికెళ్ళ నన్నాడు పోట్లాడి తన్నులు తింది. "బావయ్యా నేనూ ఎన్ని సినేమాల కెళ్లావో!" అని తల్చుకు తల్చుకు ఏడ్చింది.

"ఏంటే సీతా! అంత సిక్కిపోతున్నావు?" అని చాకిరేవులో గచ్చకాయల నేస్తం పలకరిస్తే... సీతాలు వలవలా ఏడ్చేసింది. ఏడుస్తూ ఏడుస్తూ చెప్పేసింది—"నాలుగునెల్ల పొద్దియ్యి సుఖం ఎరగనంటే నమ్మే. వొంటి సోకులేదు, బుర్రసోకులేదు, సినిమా లసలే లేవు. కొంపలో ముసలిముండ పోరొకటి మా వోళ్ళాదిలేశా రని చెప్పిపొడవకపోతే దానికి నిద్దరే పట్టదు. ఇంక ఆడివూసా? మాటాడితే కయ్యిన కరవొస్తాడు. ఆడి పద్దులేంటో, ఆడి సినేమా లేంటో, ఆడిలాంటో డవుతాడని నాకు తెలియదే సత్తి!" అని చెప్పి బావురుమంది.

"సేతులారా నీ గొయ్యి నువ్వే తవ్వుకున్నావు" అందా మనుకుని సత్తి జాలిపడి వూరుకుంది.

"మీ అమ్మకూడా నీకోసం బెంగెట్టుకుంది. మీ అయ్య మంచం దిగటంలేదు. ఒక్కసా రొచ్చి ఆళ్ళని సూడరాదూ? ఆళ్ళ కోపాలూ పోతాయి. ఏడిస్తే లాబ మేంటి? ఊరుకో సీతాలూ!" అని ఓదార్చింది. సీతాలు ఏడ్చి ఏడ్చి ఇంటికి పోయింది. ఆరోజంతా సీతాలు మనసు తల్లి చుట్టూ, తండ్రి చుట్టూ తిరిగింది. రహస్యంగా వెళ్దామా అనుకుంది. మళ్ళా జడిసింది.

ఊళ్ళో కెవరో బట్ట లమ్మ దెచ్చాడు–"నాకో కోక కొంటావా?" అని అడిగింది సీతాలు మొగుణ్ణి.

"డబ్బులేవే? .... అరు విస్తాదేంటో కనుక్కో" అన్నాడు నాగేస్రావు.

సీతాలు అడిగి వచ్చింది–"ఇవ్వడంట. ఎక్కడన్నా అప్పుచ్చుకో రాదా?"

"అప్పు చేసి పప్పు కూడనీ, ఉప్పుడా కోక కొనుక్కోకపోతే యేం? నీ బాబు ఊళ్ళోనే వున్నాడుగా? కొంటాడేమో అడుగు" అన్నాడు నాగేస్రావు వెటకారంగా.

సీతాలు కుక్రోషం వచ్చింది. ఏడుపు మొహం పెట్టింది "నిన్ను కట్టుకున్నాక నావోళ్ళంతా దూర మయ్యారు" అంది.

"ఏం అయితే? నీకేం లోటొచ్చింది?" అన్నాడు.

"నా బతుక్కింక వాక టీలోటు" అని నిట్టూర్చింది.

"ఏడిశావులే!" అన్నాడు.

"ఏడుస్తానేవున్నా" అంది ఏడుస్తూ.

ఆ ఏడుపు సీతాలు మనసుని చెదలు పట్టినట్టు తినేసింది. కుమ్మరి పురుగులాగ దొలిచేసింది. మొగు డంటే దడపట్టుకుంది. "లవ్వాడి పెళ్ళి చేసుకున్నా, బతు కిలా గుందేంటి? సినేమాల్లో లాగలేనే లేదు. లవ్వంటే తెలవనోళ్ళే సుకంగా వున్నారు. నాదే అద్దాన్నం అయింది" అని కుళ్ళి కుళ్ళి ఏడ్చింది మొగుడు చూడకుండా.

ఆ సాయంత్రం చాకిరేవు గుడ్డలు ఇంటిదగ్గిర పడేసి, చీకటి పడు తోంటే మళ్ళా చాకిరేవులోకి బయల్దేరింది.

కల్లు పాకలోంచి బయటికొచ్చి, ఊళ్ళోకి వెళ్తూ చాకిరేవు చెరు వొడ్డున గానుగు చెట్టుకింద ముడుచు కూర్చున్న నల్లకోక మనిషిని చూశాడు కొండయ్య.

"ఎవరా మడిసి?" అని పలకరించాడు.

"బావయ్యా!" అని బావురు మంది సీతాలు.

"ఏంటే ఈ సీకట్లో?" అని మరీ దగ్గిరి కెళ్ళాడు. కొండయ్య మొహం చూస్తోంటే సీతాలు కడుపు తరుక్కుపోయింది. చాలా దీనంగా కనపడ్డాడు. కోపం పెట్టుకుని గిరిక్కున తిరిగి వెళ్ళిపోలేదు. అభిమానంగా పలకరించాడు. సీతాలికి దుఃఖ మాగలేదు—"నీ కన్నేయం పేశాన్రా! నా జిమ్మడా! పోయే కాలం బుద్ధుట్టిందిరా! నీ వుసురే నాక్కొట్టిందిరా!" అని మళ్ళీ ఏడ్చింది. కొండయ్య నిషాతో తూలుతూ ఏడుస్తోన్న సీతాల్ని వొడిసి పట్టుకున్నాడు. "యాడవకే సీతా! నీ కేటయ్యిందే? నీ పేణానికి నా పేణం అడ్డు. ఆడేటన్నాడా? నరికేస్తా నెదవని" అని సముదాయించాడు.

"బావయ్యా! నే నాడికా డుండలేన్రా! సెర్లో బడి సత్తాన్రా!" అని వెక్కి ళ్ళెట్టింది సీతాలు.

"షెష్! అదేం మాట? లవ్వాడినావు. ఆడే నీకు సినేమా నాగేస రావు" అని సరస మాడాడు కొండయ్య.

సీతాలు మళ్ళా ఏడ్చింది. ఏడుస్తూ, "నీకు తెలవదా? నాకు ఎప్టి వోడే యిష్టంరా!" అంది. కొండయ్య వినిపించుకోలేదు. "లెగు లెగే! పోదారి, పురుగో పుట్రో" అంటూ సీతాలు జబ్బట్టుకున్నాడు! అమాంతంగా కొండయ్యని కావిలేసుకుంది సీతాలు. "నేనూ మనింటి కొచ్చేస్తాన్రా! నీ కాడే వుంటాన్రా! ఆడంటే రోతుట్టేసిందిరా! బావయ్యా! నన్నూ తీసుకు పోరా!" అని కొండయ్య చేతుల్లో వొదిగింది.

కొండయ్య తెల్లబోయాడు. అంతా మత్తు మత్తుగా వుంది. నమ్మలేని దేదో జరుగుతున్నట్టువుంది. తన మరదల్ని లాక్కున్న నాగేస్రావు మీద కొండయ్య కేనాటినించో వల్లమాలినంత కసిగా వుంది. సీతాలు అలాగ కాళ్ళూ చేతులూ చుట్టేసి కళ్ళలోకి చూస్తోంటే, "నా వొళ్ళంతా తేలి పోతందే సీతా! గుండెక్కడికో ఎగిరి పోయిందే! నా కేంటో మతి పోతందే!" అని సీతాల్ని గట్టిగా కావలించుకున్నాడు "నిజంగా వస్తా వేంటే?" అన్నాడు వెర్రి చూపులు చూస్తూ.

"నీ మీదొట్టు. అమ్మ తోడు సత్తెప్పెమాణకం" అంది సీతాలు ఆనందంగా.

"ఏడవ మను ఎదవని. ఉప్పుడేం షేస్తాడో!" అంటూ ఉత్సాహంగా సీతాల్ని ముద్దు లెట్టుకున్నాడు కొండయ్య.

అంతకన్న హుషారుగా సీతాలు కొండయ్య చెంపలన్నీ కరిచి.... పెనవేసుకుంది.

చీకటి చిక్కబడింది.

చాకిరేవు చెరువులోకి చుక్కలన్నీ స్నానాని కొచ్చాయి. చెట్టుమీద పిట్టలు సద్దణిగి గూళ్ళల్లో వొదిగాయి. రయ్మిన వీచేగాలి, గానుగు చెట్టు ఆకులు రాలగొడుతోంది. కల్లుపాక దగ్గర గోల, తిట్లూ, లల్లాయి పదాలూ నిశ్శబ్దం నిండా జొరబడుతున్నాయి.

ఊపిరందని అగాధంలోపడి కొట్టుకుని, కొట్టుకుని వొడ్డెక్కినట్టుంది సీతాలికి. సింహాసనం మీదనించి కిందపడి దుమ్ములో దొర్లి దొర్లి, మళ్లా సింహాసనం ఎక్కినట్టుంది కొండయ్యకి.

కీచురాళ్ళ ఈలలు మధ్యా, నక్కల కూతలమధ్యా, గడ్డిలో పాకే పురుగుల మధ్యా, దెయ్యాల భయాలమధ్యా, ముదిరిన చీకట్లో, వాళ్ళిద్దరూ శాశ్వతంగా ఒకటై పోయామనుకున్నారు.

*　　*　　*

సీతాలు వాకిట్లో కూచుని పొరుగింటి పిల్లలతో గచ్చకాయ లాడు తోంది.

నాగేసర్రావు మండి పడుతూ వచ్చాడు. సీతాలు హడలిపోయి చుట్టింట్లోకి పరిగెత్తింది. రత్తమ్మ అల్లుణ్ణిచూసి పీటవేసి, "కూకో" అంది.

"దాన్నిలా రమ్మను. ఎళ్లాలి" అన్నాడు.

సీతాలు విసురుగా తలుపు లేసుకుంది "నేర్రాను. నీకూ నాకూ ఇంక సంబంధంలేదు" అని ధైర్యంగా అరిచింది.

"ఏం అత్తా? అంతేనా?" అన్నాడు నాగేసర్రావు రత్తమ్మని కొర కొరా చూస్తూ.

"నన్నేం సెయ్య మంటావు నాయనా? నేను సెప్పే ఇంటదా? నిన్నే సేసుకుంటావంటే సెయ్యలేదా? ఉప్పు డెల్ల నంటే నేనేం సెయ్యను? దాన్ని పువ్వులాగ పెంచాం. నీ సేతుల్లో ఎట్టాం. నిలుపుకున్నావుకాదు" అంది రత్తమ్మ నిష్ఠూరంగా.

గిరుక్కున తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు నాగేసర్రావు. తలుపులు తీసుకుని నవ్వుతూ బయటికొచ్చింది సీతాలు.

తర్వాత—కులపెద్దలమధ్య....నాగేసర్రావుకి రెండువందల రూపాయలు "తప్పు" ఇచ్చుకుని, కూతుర్ని మనువునించి విముక్తి చేశాడు ఎంకడు.

నెల తిరిగేసరికి, సీతాలికి కొండయ్యకి వైభవంగా పెళ్ళయింది. నాగేసర్రావు అప్పులు తీర్చేసి తల్లి నెవరింట్లోనో అప్పజెప్పి వూరొదిలి వెళ్ళిపోయాడు. మిలటరీలో కెళ్ళాడన్నారు కొందరు, పోలీసు పని కన్నారు కొందరు. ఏమీతెలియదు సీతాలికి. కొండయ్యతో ప్రేమలో మునిగిపోయింది.

ఇప్పుడు సీతాలికి చాలా సుఖంగా వుంది. బారెడు పొద్దెక్కాగానీ లేవదు. రోజూ హోటల్లోంచి ఇడ్లీలో, పెసరట్లో తెప్పించుకు తింటుంది. ఇష్టమైతే చాకిరేవు కెళ్తుంది. లేకపోతే ఇంటిదగ్గిరుండి కూడూ, కూరా

ఒడకెస్తుంది. మధ్యాన్నంవేళ ఇరుగు పొరుగు పిల్లల్ని చేర్చుకుని చింత పిక్కలో, గచ్చకాయలో ఆడుతూ కూచుంటుంది. చీకటి పడేసరికి, లేచి ముస్తాబు ప్రారంభిస్తుంది.

"ఆడు దాని మన సిరిసి పాడు చేసేశాడుగానీ, అసలు మా సీతకి కొండయ్యంటే ఎంతిష్ట వనుకున్నావూ? రోజూ సందేల.... ఉడుకు నీళ్ళతో సువాసన సబ్బు తోవుఁకుని తానంచేసి, ఇస్త్రీకోక కట్టుకుని.... పౌగ్డ్రా అదీ రాసుకుని గువ్వలాగ మొగుడి పక్కలో దూరి తొంగుంటది. దాని పేణవూఁ ఆయిగావుంది. మా పేణాలూ ఆయిగా వున్నాయి" రోజూ సీతాలు అత్త కోడలి కబుర్లు అందరితోటీ చెప్పి మురుస్తూ వుంటుంది.

* * *

నాగేస్రావుని కావిడేసుకున్నట్టు కలొచ్చి సీతాలు అప్పుడప్పుడూ ఉలిక్కిపడేది నిద్దట్లో.

"ఆ దూసు నాకెందుకూ?" అని కొండయ్య గుండెల్లోకి జరిగేది.

రోజులూ వారాలూ, నెలలూ సుఖంగా గడిచిపోతోంటే సీతాలికి పాత భయాలూ, ఏడుపులూ, మరుపున పడ్డాయి. నాగేస్రావంటే గుండెల్లో వుండేదడా, బితుకూ కూడా నెమ్మదిగా తగ్గుముఖం పట్టాయి.

"ఆడెక్కడున్నాడో!" అని ఏ అర్ధరాత్రో ఒక్కక్షణం ఆలోచించేది.

"నాగేస్రావు ఢిల్లీలో వున్నాడంట.

మిలట్రీలో సేరాడంట, ఆళ్ళమ్మకి ఉత్తరం రాశాడు" అన్నారెవరో.

ఆ కబురు విన్నప్పుడు—"అమ్మబాబో! ఢిల్లీ ఎల్లాడా?" అని ఆశ్చర్యపడింది సీతాలు. నాగేస్రావు వాళ్ళమ్మకి డబ్బు పంపుతున్నాడు. ఉత్తరాలు రాస్తున్నాడు. ఊళ్ళొవాళ్లు నాగేస్రావును మునుపటి కన్నా గొప్పగా చెప్పుకుంటున్నారు.

"ఆదెంతో డయ్యాడో!" అనుకుంది సీతాలు. సీతాలికీ కొండయ్యకీ పెళ్ళయ్యి ఏడాది దాటింది. అప్పట్నించీ రోజులన్నీ వొక్కలాగే గడుస్తున్నాయి—"తిఁడీ, నిద్దరా, మొగుడికాడ తొంగోటం, ఏంటో ఇసుకొస్తంది" అని చాలా సార్లు విసుక్కుంది సీతాలు.

"అలా కూకోపోతే ఏదో వొక పనిసెయ్యరాదా? సుకంగా గడుస్తది పొద్దు" అన్నాడు కొండయ్య.

"నువ్వు సేస్తన్నావూ. సాల్లే" అని మూతి తిప్పుకుంది సీతాలు.

మొగుడు హుషారుగా వున్నప్పుడు సీతాలు చాలాసార్లు అడిగింది, "పుట్టిన కాణ్నించీ వొక్కసోటే పడిసస్తున్నాం. ఎప్పుడూ ఈ ఊరేనా? ఎక్కడికన్నా ఎల్దాం బావయ్యా! మెడ్రాసూ, ఏడుకొండలూ ఢిల్లీ అన్నీ సూద్దాం. ఎప్పి ఓణ్ణి ఎప్పుడు సూస్తాం?" అని మారాం పెట్టింది.

మొదట్లో నవ్వేసి ఊరుకున్నాడు కొండయ్య. తర్వాత తర్వాత కసరటం మొదలెట్టాడు. "నీకేం మతి లేదేంటే? మెడ్రాసంటే కొండం తూరు, అక్కడ సిన్నకార్లే ఈగల్లాగ ముసురుతుయ్యంట. ఎక్కడేంటి సూడాలో మనకెల్లా తెలుస్తయ్యి" అన్నాడు.

"నాలుగొండ లట్టుకో, ఎంకటేశుని తీసికెల్దారి"

"ఉప్పుడు నాలుగొండ లెక్కడున్నయ్యే?"

"అప్పు తేకూడ దేంటి?"

"ఏడిశావులే, అప్పుచేసి మెడ్రాసు సూడకపోతే పేణాలు పోతయ్యంటే?"

"ఛీ! నువ్విలాగే అంటావు. పేణాలుంటే సాల్నుకావఁలుసు. ఒక ముద్దూ ముచ్చటాలేదు. మనకంటా పేదోళ్ళ సెట్టాపట్టాలేసుకుని, సిలుకు సిలుకు గుడ్డలు కట్టుకుని, పాటలు పాడుకుంటా కార్లెక్కీ రెయిళ్ళెక్కీ ఆయిగా తిరుగుతారు సినేమాల్లో చూడలేదా?"

"అదంతా యాక్సనే పిచ్చిమొహందానా!"

"అయితే మాత్రం మనం అలాగ ఎందుకుండగూడదూ?" అలాగ వుండాలనే గందా ఆళ్ళు యాక్సను సేశారు?....చీ పాడు! నీకే వుసారూ లేదు. ఎప్పుడూ వ్యవసాయం, శాకిరీ, డబ్బూ...."

"వాలే! అట్టే పేలకు! మెడ్రాసంటే తాడేపల్లిగూడెం లాగుండ కావాల నీకు. మనూరు కరనంగారూ, మునసబుగారే సూశ్శేదు మెడ్రాసు" అన్నాడు కొండయ్య కోపంగా.

సీతాలు కేడు పొచ్చేసింది, "ఇంత మాత్రానికే కసరాలా? పోనీ వొచ్చే ఏడెల్దారి. ఆ పైయ్యేడెల్దారి, అని చెప్పకూడదా?" అని మొహం దించుకుంది.

ఆ రోజంతా నాగేసర్రావు ఆలోచనలు సీతాల్ని ముసురుకున్నాయి. "మునసబుగారూ, కరనంగారూ కూడా ఎల్లని ఢిల్లీ ఎల్లాడు. ఆడెంత గొప్పోడే! అసలాడెప్పుడూ గొప్పోడే! ఆడికన్నీ తెలుసు. కష్టపడి పని సెయ్యాలనే వోడు. అందులో తప్పేముందీ? ఏంటో ఆప్పుడు పసంటే కొత్త. గాబరా పుట్టేసింది. ఆడి కాడేవుంటే ఢిల్లీ తిప్పేవోడు కాడా? కర మిలా గుండబట్టి బుద్ధి సెడి పోయింది. పాపం ఆడు నాకోసం అభిమానంతో వచ్చాడు. రాను పొమ్మన్నాను. ఎంత బాధ పడ్డాడో! ఆడికి కోపం ముక్కు మీదుండేది గానీ, నెమ్మదిగా సెబితే అన్నీ ఇనేవోడు. ఎందు కయనీ తల్చుకోటం? ఇంక ఈ బతుకింతే!" అని దిగులుపడి నిట్టూర్చింది.

ఆ రాత్రి నాగేసర్రావుమీద కలవస్తే ఉలిక్కిపడి లేచి ఏడుస్తూ పడు కుంది సీతాలు. "ఈ ఎదవ ఊళ్ళో....ఈ మొద్దు మొకం మొగుడితో ఎన్నాళ్ళిలాగ?"

మిట్ట మధ్యాన్నం ఎండ నిప్పులు చెరుగుతోంది. ఈ చెవులోంచి గాడుపా చెవులోకి ఊదిృ కొడుతోంది. ఎక్కడా కాకి కావుమనటం లేదు, చాకలివాళ్ళంతా అలిసిపోయి చెట్లకింద కూచున్నారు. ఉతి కారేసిన బట్టలు తాళ్ళ నిండా అద్దం బిళ్ళలాగ మెరుస్తున్నాయి. కొంతమంది తిళ్ళుతిని, చెట్ల నీడల్లో పడుకున్నారు. కొంతమంది కబుర్లాడుకుంటున్నారు.

సీతాలు గానుగచెట్టుకింద చతికిలబడి వాళ్ళత్తతో పేలు చూపించు కుంటోంది.

"పోలీసోడు, పోలీసోడు" అన్నారెవరో. అందరూ అటు చూశారు. ఎవరో కాకీ బట్టల మనిషి. తట్టంత టోపితో, పెద్దపెద్ద బూట్లతో, దర్జాగా అంగలేసుకుంటూ వస్తున్నాడు. అందరూ భయంగా వొకరి మొహా లొకరు చూసుకున్నారు.

సీతాలి కెదో అనుమానం వచ్చింది. గుండె గుబగుబ లాడింది. చప్పున జుట్టు గోళ్ళతో దువ్వి ముడేసుకుంది.

ఆ మనిషి బాగా దగ్గిరి కొచ్చాడు. నెత్తిమీద టోపీ తీశాడు. అంద రికీ పోలిక దొరికింది నాగేసర్రావే! నవ్వుతున్నాడు. బాగా బలిశాడు.

"ఓరి, నువ్వంట్రా? ఎవడో వస్తున్నాడని అడలి సత్తన్నాం" అంటూ అందరూ చుట్టూ చేరారు.

"ఏంట్రా? ఈ దిరీసు లేంటి? ఈ టోపీ లేంటి? మిలట్రీలో సేరా వంటగా? ఏం పని సెయ్యాల? ఎంతిస్తారేంటి?"

"అదంతా తరవాతగానీ ముందు మా అమ్మని చూడాల. ఆకలి మండి పోతుంది. ఎవరింటికాడన్నా అన్నం వుంటే నాకు పెట్టండి" అన్నాడు నాగేసర్రావు గబగబా.

"మా యింటికాడ సేపల పులుసుందిరా!"

"మా యింటికాడ రొయ్యల కూరుందరోయే"

"అయితే, అన్నీ తీసుకురండి. సఫాచేసేస్తా" అని నవ్వాడు నాగేసర్రావు.

అతనితో నలుగురైదుగురు ఊళ్ళోకి బయల్దేరారు. సీతాలు మతి పోయిందానిలాగ నాలుగడుగులేసింది.

"ఏంటె ఆ ఎర్రి సూపూ?" అని కసిరి వెనక్కి లాగింది వాళ్ళత్త. సీతాలికి మతిమతిలోలేదు.

నాగేస్రావొచ్చి నాలుగు రోజులైంది. వాళ్ళమ్మని తీసుకుపోవటానికి వచ్చాడట. ఆ నాలుగు రోజులూ ఎడతెరిపి లేకుండా అడిగిన వాళ్ళందరికీ కబుర్లు చెప్పాడు. సీతాలు వాళ్ళు వీళ్ళూ చెప్పుకుంటోంటే చాలా కబుర్లు విన్నది. "నాగేస్రావుకి మిలట్రీ వుద్యోగవంట. గవర్నమెంటోళ్ళే అన్ని సదుపాయాలూ సూస్తారంట. సినేమాలు సూపిస్తారంట. ఇద్దం వొస్తే చైనా వోళ్ళనీ, పాకీస్తానం వోళ్ళనీ దోవల్ని సంపినట్టు సంపెయ్యాలంట. నాగేస్రావుకి కానీ కర్చవదంట. డబ్బంతా దాసేసుకోవచ్చునంట. తిండీ గుడ్డా అన్నీ గవర్నమెంటోడియ్యే. కొన్నాళ్ళు ఢిల్లీలోవుండి, బొంబాయీ మెడ్రాసూ, అన్నీ తిరుగుతారంట."

ఊళ్ళో అందరూ నాగేస్రావు గొప్పే చెప్పుకొంటున్నారు. నాగేస్రావు అదృష్టాన్ని తెగ పొగుడుతున్నారు.

కొండయ్య కొళ్లమండి, "మిలట్రీ ఓడి బతుకెంత! ఎప్పుడు సత్తాడో తెలవదు." అన్నాడు. "కాకిలాగ కలకాలం బతికేకంటే అంసలాగ ఆరునెల్లు బతికితే సాలదా?" అందామనుకుంది సీతాలు కసిగా.

సత్తి కూడా నాగేస్రావుని చూసి వచ్చింది. "ఆడు బాగా తెల్లబడ్డాడే! వొళ్ళుసేశాడు. ఆళ్ళమ్మ కొక మంచి కోక తెచ్చాడు. ఇంకా బొమ్మలయ్యీ తెచ్చి ఎవళ్ళెవళ్లకో ఇచ్చాడు" అంటూ ఎప్పటికప్పుడు కబుర్లన్నీ సీతాలికి చెప్పింది.

"నాఊసెత్తాడా? ఎవర్నన్నా నా మాటడిగాడా?" అని ఆరా తీసింది సీతాలు.

"నన్నడగలేదు గానీ, సుబ్బులు సెప్పింది. 'సీత బాగుందా? ఏవన్నా పిల్లలా?' అన్నాడంట."

సీతాలికి కితకితలు పెట్టినట్టయింది. పకపకా నవ్వింది.

నాగేస్రావు తెల్లారగట్ట... తల్లిని తీసుకుని వెళ్ళిపోతాడని సీతాలు విన్నది. కంగారు పడింది.

ఉన్న నాలుగు సామాన్లూ ఒక పెట్టిలో సర్ది.... రాత్రిపదకొండు గంటల వరకూ అందరితోనూ మాట్లాడి, చీకట్నే లేవాలని, పడుకున్నాడు

నాగేసర్రావు. మాగన్నుగా నిద్రపట్టింది. ఎవరో కాళ్ళదగ్గిర నిలబడ్డట్టయితే ఉలిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచాడు—నిద్రమత్తులో మాట పెగుల్చుకుని "ఎవరదీ?" అన్నాడు గట్టిగా.

"నేను సీతని"

చటుక్కున లేచి కూర్చున్నాడు. ఎగాదిగా చూశాడు.

"ఎందుకొచ్చావు?"

జవాబు చెప్పలేదు. వెక్కివెక్కి పడుతోంది.

"ఏంటా ఏడుపు? ఎందుకొచ్చావు?"

"నేను తప్పే సేశాను. అంతా కొత్త. శాకిరీకి జడిసి ఎల్లి పోయాను."

"సరేలే! అదంతా ఎందుకు? ఆడి కాడ డబ్బుంది. నాకాడ లేదు. అందుకే గదా పారిపోయావు? సుకంగా వుండు."

"అలా అనమాకు. నే నిన్నేను. డబ్బుకోసం మోజుపళ్ళేదు. బుద్ధి తక్కువయింది. నీ కోసమే ఎయ్యికళ్లతో ఎదురు సూస్తున్నాను. నన్ను కూడా నీ ఎంట తీసికెల్లిపో! నీకాడే పడుంటాను. ఇద్దరం ఆయిగా సుఖంగా ఉందారి. నీ మీద పుట్టి డాశెట్టుకొచ్చాను" అంటూ నాగేసర్రావు కాళ్లదగ్గిర కూలబడింది.

నాగేసర్రావు తెల్లబోయాడు—"కొండయ్యో?"

"ఆడి మొకం సూడను"

"శస్, నోరుముయ్! నీతీ జాతీ లేదంటే? ఏబ్రాసి ముండలాగా ఆడి కాడికీ నా కాడికీ తిరుగుతుంటావా? ఎవర్నో ఒకర్ని నమ్మాలి. గ్నేనం తెచ్చుకుని ఆడితో అన్నా సుకంగా వుండు. నా ఊసెత్తితే వూరుకోను."

సీతాలు బెదిరిపోయింది. బిక్కచచ్చి నించుంది.

"ఎళ్ళింక" అన్నాడు నాగేసర్రావు.

కదల్లేదు సీతాలు. కొంచెం ధైర్యం కూడగట్టుకొంది.

"లవ్వు సెయ్యటం మన సేతుల్లో వుండదని నువ్వన్లేదా? కొత్త లవ్వు కోసం పాత లవ్వు మరచిపోవొచ్చని అన్లేదా?" అంది ఆశగా చూస్తూ.

నాగేసర్రావు ఆశ్చర్యపడ్డాడు. ఎప్పటి సంగతది! కోపంగా అన్నాడు "అదంతా డబ్బునోళ్ళకీ పేరునోళ్ళకీ చెల్లుబడి. మనక్కాదు"

"ఎందుక్కాదు? మరి నాకెందుకు సెప్పలేదు?" ఏడ్చింది. ఒక్క క్షణం నాగేసర్రావుకి కోపం పోయింది. మాట్లాడకుండా కూచున్నాడు.

"అప్పుడాడి మీదకి బుద్ధిపోయింది. ఎల్లి పోయాను. ఇప్పుడు నీ మీదే వున్నాయ్యి నా పేణాలన్నీ. ఎందుకు తీసికెల్లవు?" ఏడుస్తోనే వుంది.

నాగేసర్రావు నెమ్మదిగా చెప్పాడు—"నా మాట మర్చిపో. నేనూ, ఉంకోపిల్లా ప్రేమించుకున్నాం. నిన్ను తీసికెళ్ళి ఏ గంగలో దింప మంటావు?" అన్నాడు కొంచెం వెటకారంగా.

సీతాలు దిమ్మెరపోయి నించుంది కాస్సేపు, "ఎళ్ళాక, ఎవరన్నా సూస్తారు. ఆ రోజులన్నీ మర్చిపో. సుబ్బరంగా వుండు.

సుబ్బరంగానో, సెబ్బరంగానో బతుకుతాల్లె. సావను. ఎప్పుడన్నా ఈ ముండమాట తలుపుకి తెచ్చుకో!" చరచరా వెళ్ళిపోయింది రోడ్డు మీదికి.

చింతచెట్టు నీడలోకి తప్పుకున్న కొండయ్య సీతాల్ని కొంతదూరం నడవనిచ్చి పెద్దపులిలాగ మీదపడ్డాడు, చెంపలు వాయించాడు. జుట్టు పీకాడు గుద్దు లేశాడు. కాళ్ళా సేతులా కుమ్మాడు. బూతులు తిట్టి "ఇదింటే నీ యవ్వారం? సెప్పు ఆడికాడ కెందుకెల్లావో సెప్పు" అని నిలదీశాడు.

సీతాలు బిక్క చచ్చిపోయింది. ఏడవటం మర్చిపోయింది. "ఆణ్ణో సారి సూద్దారని ..."

"అంతేనా? ఆణ్ణి తీసికెళ్ళిపొమ్మని అడగలేదా? నా మొకం సూడ నని సెప్పలేదా? మాట్లాడవేం? అన్నీ ఇన్నాను. సీ! సిగ్గుమాలిందానా! సెడ బుట్టావే తల్లి కడుపున పో! ఎక్కడికిపోతావో పో! ఎవడితో లెగిసిపో తావో పో! ఇంటికి రాకు. నీ మొకం సూపించకు" అని రౌద్రంగా వెళ్ళి పోయాడు కొండయ్య.

సీతాలు చాలా సేపు చింతచెట్టు కింద చీకట్లోనే నించుంది. చెర్లోపడి చచ్చి అందరిమీద కసితీర్చుకొమ్మని మనసు రెచ్చగొడుతోంది.

ఊరు బద్దకంలో పడి నిద్దర పోతోంది. ఇళ్ళ మీదా, వాకిళ్ళ మీదా చెరువు మీదా, చేల మీదా ... వెన్నెల విరగకాస్తోంది.

ఆ సాయంత్రం వేళ వూళ్లోకి వుప్పు బండితోలుకొచ్చిన ఆసామీ చాకిరేవొడ్డున, బండివిప్పి ఎడ్లని కట్టేసి, తిండి తిని గడ్డిలో పడుకున్నాడు. అర్ధరాత్రి మెలుకువచ్చి చుట్ట కాలుస్తూ చుట్టూ చూస్తూ కూర్చున్నాడు. "ఏయ్! ఎవరా మడిసి?" అని కేకపెట్టాడు దూరంగా తెల్లచీర మనిషిని చూసి.

ఉలుకూ పలుకూ లేదు.

గబగబా లేచి దగ్గరికి వెళ్ళాడు. ఎవర్నువ్వు? చెరువు గట్టున నించున్న సీతాలు తపస్సుచేసిందానిలాగ అంది. "నేను సాకలోళ్ళ పిల్లని వూరికే వొచ్చాను" ఆ రెండు మాటలకే కంఠం గజగజ వొణికింది. బండి మనిషి వెటకారంగా నవ్వాడు. "ఇలాంటేల లెగిసొచ్చినావు. తెల్లకోక అదీ కట్టుకున్నావు. బితుకు బితుకుగా మాట్లాడుతున్నావు ఎవణ్ణన్నా పేమించినావేంటి? వత్తాని సెప్పి మాయసేశాడా?"

బిత్తరపోయింది సీతాలు.

బండిమనిషి సీతాలు మీదికి జరిగి మొహంలో మొహం పెట్టాడు. "ఏం టాలోసిత న్నావు? ఆడింక రాడు. నాకాడికిరా! రూపాయిత్తాను! బయం లేదులే. ఎవ్వరూ లేరు" అని కావలించుకున్నాడు.

సీతాలుకి భయమేసి విడిపించుకోబోయింది. బండిమనిషి పట్టు వదల్లేదు. ఉత్సాహంగా నవ్వుతూ, "ఎవణ్ణి పేమించినా వొకటేనే పిల్లా. రూపాయెట్టి సినేమా కెల్దుగాని" అంటూ బలవంతంగా సీతాల్ని బండినీడలోకి లాక్కుపోయాడు.

("జయశ్రీ" మాసపత్రిక నుంచి)